

„ Sok kicsi sokra megy.”

Borisz és a nyuszik

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer két ló, Borisz és Gyömbér. Jó barátok voltak. Egyik nap kimentek a rétre sétálgatni. Amint mentek, mendegéltek, megláttak egy nyulat.

- Ezt figyeld! – szólt oda Borisz Gyömbérnek. Ezzel odalopakodott a nyuszi mellett lévő bokor mögé, s nagy hanggal előrontott.

- Boo!!! Szegény nyuszi nagyon megijedt, és rémülten elfutott. Borisz nevetve visszaügetett Gyömbérhez, de ő csak rázta a sörényét, és nem mondott semmit.

Mentek tovább, és megint megláttak egy nyulat. Borisz csendesen rakta a patáit, közelebb ment hozzá, majd dobbantott egy hatalmasat. Ez a nyúl is megriadva elfutott.

- Borisz, muszáj?! Ne rémítsd már halálra a nyulakat! – horkant rá Gyömbér idegesen.

- Nyugi már! Ez tök vicces! Úgysem tud ártani nekem egy ilyen kis állat – mondta komolytalanul Borisz.

Borisz ezek után még sok nyuszit megijesztett, aminek Gyömbér nagyon nem örült...

A nyúlriogatás után megálltak pihenni egy kicsit, majd mindketten elaludtak. Amikor felébredtek, látták, hogy NAGYON-NAGYON sok nyuszi veszi őket körül. Eléggé megrémültek a rengeteg nagyfülűtől, de valójában csak Borisznak volt oka félelemre.

Ahogy kinyitotta a szemét, a nyuszik azonnal ráugrottak, és elkezdték harapdálni. Borisz egyből felpattant! Futott, futott, ahogy csak tudott, de a nyulak még mindig rágcsálták a hátát.

Gyömbér vágatott utána, de Borisz olyan gyors volt a rémülettől, hogy lehetetlen volt utolérni. Megtanulta, hogy attól még, hogy kicsi egy állat, ha az összefog a társaival, le tudják győzni a nagyobbakat. Talán még most is fut, ha le nem rázta a nyulakat.

Horváth Szabina, 6. b